

De Schorsch reescht sisch nimmi uff

Omm Sunndaach omm Stommdisch hawwe merr uns iwwer dess neie Johr unnerhalle unn doodriwwer, was su alles uff uns zukumme dut. Uff oomol seet de Schorsch: Ihr Männer, habbderr eich ebbes ferrs neie Johr vorgeumme?

No ja, hott de Karl gesaad, eischendlich nitt vill, su e bissi abnumme wär villeischd nitt schlecht. Also habb isch merr vorgeumme, owends nimmi su vill Bier ze trinke, daachsiwwer nimmi su vill Worschd ze esse unn misch e bissi mieh ze beweese, also aach nimmi su vill vor de Glotz ze hogge unn doodeferr ab unn zu emol enn Spaziergong ze mache. Unn du, Honnes, hosde derr aach ebbes vorgeumme?

Ja, saach isch, isch will merr nimmi su vill vunn dene schleschde Noochrischde im Fernseh oogugge. Mache konnsde nix unn merr dut sisch nor uffreesche.

Sehderr, seet de Schorsch, unn grad dess habb isch merr ferrs neie Johr vorgeumme, isch will misch nimmi uffreesche.

Doo frächden de Karl: Iwwer was hosde disch donn die gons Zeit uffgereeschd, wennde derr vornumme dust, dess jetz abzestelle?

De Schorsch hott ersdemol enn Schlugg Äbbelwoi genumme unn donn gesaad: Isch will misch nimmi uffreesche iwwer die Post, weil die jed Johr mieh ferr die Briefmarke hawwe will, unn nitt iwwer die Stadt, weilde jetz bald iwwerall nor noch dreisich fahrn derrfst unn weilse nitt die Lescher uffem Norma-Parkplatz zumache, unn aach nitt dass isch jetz e Biotonn numme muss unn aach nitt, dass isch ferrs Parke ohne Parkscheib dreisich Euro bezahle muss. Isch reesch misch aach nimmi iwwer unsern Bischof uff unn aach nitt iwwer die Hessisch Londesreschierung.

Dess iss gut, saach isch, nitt uffreesche iss gut ferrs Herz unn ferr de Blutdruck.

De Schorsch druff: Isch reesch misch aach nimmi uff, dass alles deierer werrn dut, dass merr mett unserne Rende nor noch erumkumme, wenn merr nimmi iwwerall hiegieht unn nimmi su long in Urlaub fährt, isch reesch misch aach nimmi uff, wenn su vill geklaut werrd unn die Kerle nitt geschnabbd werrn, aach nitt wenn moi Fraa sisch iwwer misch uffreesche dut, aach donn reesch isch misch nimmi uff.

De Karl seet: Iss joo gut, Schorsch, dassde disch nimmi uffreesche dust, dess hawwe merr jetz kabierd.

De Schorsch weider: Isch reesch misch aach nimmi uff, wenn ...

Isch habben unnerbroche: Schorsch, mir hawwes werklisch kabierd, dassde disch nimmi uffreesche willst.

De Schorsch hott soin Äbbelwoi uff oon Zuuch ausgedrunke, iss uffgestonne, hott de Karl unn misch von owerrunner oogeguggd unn hott gesaad unn iss alls lauder wornn debei: Also su iss dess! Ihr wollt wisse was isch merr ferrs neie Johr vorgeumme habb unn donn heert ihr misch noch nitt emol oo? Isch babbel unn babbel unn ihr dut nor druff wadde bis isch ferrdisch bin? Ihr wollt Freunde soi? Ja, isch bin ferrdisch, isch bin ferrdisch mett eich, weil ihr reescht misch uff mett eierm „Iss joo gut“ unn „Mir hawwes kabiert“. Weil eich isses gons egal, ob isch misch uffreesche due odder nitt. Eich isses egal, ob isch enn Herzinfarkt kriehe due odder nitt. Ob moin Blutdruck steihe dut odder nitt. Dess iss eich egal – egal, egal, egal!

Unn donn isser onn die Thek gerennd, hott bezahlt unn iss fort ohne sisch umzegugge.

Doo seet de Karl: Was war donn dess? Hodder sisch uffgereeschd, de Schorsch?

Isch saach: Konn soi. Debei wollder sisch dissjohr iwverhaupt nimmi uffreesche.

Eiern Honnes